

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba, ngày 30/08/2022.*

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 992

“TUỜNG TẬN NHÂN QUẢ, NHÂN TRƯỚC QUẢ SAU”

Chúng sanh trong mười cõi là “*Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc Sanh, Ngươi, Trời, A-tu-la, Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật*” đều không thể thay đổi được nhân quả. Chúng ta gặp khó khăn, chướng ngại thì chúng ta thường oán trời, trách đất, đổ thừa cho số phận. Chúng ta không biết đó là do nhân quả chính mình đã tạo. Đề tài này Hòa Thượng đã nhắc đi nhắc lại nhiều lần nhưng chúng ta đều vẫn nghi ngờ đối với nhân quả. Chúng ta chưa hoàn toàn tin vào nhân quả. Nếu chúng ta hoàn toàn tin vào nhân quả thì chúng ta sẽ hoàn toàn tự tại, không phiền não, buồn khổ bởi hoàn cảnh bên ngoài.

Ngày trước, Hòa Thượng về thăm Thầy là Lão Cư sĩ Lý Bình Nam, Lão Cư sĩ nói: “*Ông phải tin Phật!*”. Khi đó, Hòa Thượng nghĩ: “*Mình đã giảng Kinh, nói pháp vậy mà vẫn chưa phải là đã tin Phật sao!*”. Sau đó, Hòa Thượng phản tỉnh lại bản thân, nếu Ngài hoàn toàn tin Phật thì Ngài đã “*y giáo phụng hành*”, làm theo tất cả những lời dạy của Phật. Lời nói của Lão sư đã nhắc nhở, cảnh tỉnh chúng ta phải hoàn toàn tin ở Phật. Nếu chúng ta hoàn toàn tin ở Phật thì khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế của chúng ta sẽ hoàn toàn khác!

Người xưa nói: “***Nhất ả nhất trắc, mạc phi tiền định***”. Một bữa ăn một ngụm nước đều do tiền định. Tiền tài, địa vị, hoàn cảnh sống của chúng ta đều là nhân trước quả sau. Người hiểu được điều này họ sẽ luôn nỗ lực, phấn phát, “*thương công tiếc việc*”, không chệnh mảng. Người không hiểu được việc này thì “*lánh nặng tìm nhẹ*”.

Tôi thường khuyên mọi người: “*Những gì ta bỏ ra ta không được nhận bằng tiền thì ta sẽ nhận bằng phước báu. Những gì ta được nhận mà ta không phải trả bằng tiền thì ta phải trả bằng phước báu trong sinh mạng*”. Phước báu trong sinh mạng của chúng ta rất ít, chúng ta tiếp tục hoang phí phước báu thì đời sống của chúng ta sẽ gặp nhiều khó khăn, hoạn nạn.

Nhiều người phải làm việc vất vả, gom góp, tiền để mua xe, mua nhà. Cũng có những người luôn vì người khác lo nghĩ nhưng họ vẫn có xe, có nhà. Việc này diễn ra rất phổ biến trong cuộc sống. Hòa Thượng nhắc chúng ta: **“Phải tường tận, rõ ràng, thấu đáo nhân quả”**. Không có việc gì ở thế gian vượt ngoài nhân quả. Tất cả mọi việc đều là nhân trước quả sau. Chúng ta cố gắng tạo nhân tốt thì sẽ được nhận quả tốt. Hòa Thượng nói: **“Trong vòm trời này, không ai có thể chiếm được chút tiện nghi của người khác”**.

Người xưa nói: **“Người có trí tuệ đem vật chất chuyển thành phước báu. Người không có trí tuệ đem phước báu chuyển thành vật chất”**. Thí dụ chúng ta trồng rau sạch mang tặng cho người hay chúng ta cống hiến tài năng, trí tuệ đó chính là chúng ta chuyển vật chất thành phước báu. Nhiều người làm được một chút việc thì họ mong được nhận ngay thành quả, đãi ngộ. Đạo lý này rất ít người hiểu. Chúng ta mong cầu có nhà, có xe, có đời sống thanh thoi. Đó là chúng ta muốn đem phước báu chuyển thành vật chất.

Tôi đã khóc khi Nghe Hòa Thượng nói: **“Tôi ở nhà Cư sĩ trong 30 năm”**. Sau khi dịch địa Hòa Thượng một thời gian tôi đã có cơ duyên chuyển về ngôi nhà này sống. Người thế gian luôn tất bật vì những thứ vật chất bên ngoài, họ không thể mở tâm vì người khác lo nghĩ. Chúng ta vì người khác lo nghĩ thì sẽ có người vì chúng ta lo nghĩ. Nhiều người không có con, không có gia đình nên họ lo lắng khi già sẽ không có ai chăm sóc, không có nơi để sống. Đó là ý nghĩ vọng tưởng.

Hòa Thượng không có con, không có gia đình, không có tài sản nhưng sau hơn 70 năm bôn ba giảng Kinh khắp thế giới, Ngài về ở một ngôi chùa rất khang trang tên là chùa Cực Lạc. Khi Ngài mất, Phật tử từ khắp nơi trên thế giới niệm Phật cho Ngài trong suốt 49 ngày. Ngài không có con nhưng có rất nhiều học trò. Nhiều gia đình có con trai nhưng khi về già người con trai cầm giấy báo nợ về để Cha Mẹ phải trả. Người thế gian sống trong mê hoặc, điên đảo, nhận giả thành thật, xấu cho thành tốt!

Hòa Thượng một đời vì người bôn ba, không một chút vì mình mà lo nghĩ. Những dự định vì chúng sinh của Ngài luôn là: **“Tâm tưởng sự thành”**. Chúng ta có khu đào tạo ở Đà Nẵng như một phép màu. Người tặng đất cho chúng ta cũng không hiểu tại sao chúng ta xây dựng nhanh, thù thắng như vậy. Chúng ta không nên tự tư ích kỷ, chỉ lo nghĩ cho tài sản, sự nghiệp của mình.

Có những người chắt chiu cả đời để có thể mua được chiếc xe. Họ khổ vì tiền tài, danh vọng, địa vị, sự nghiệp. Họ không hiểu rằng chúng ta tận lực lo cho người thì sẽ có

người lo cho chúng ta. Khi Cư sĩ Lý Mộc Nguyên hỏi bà Hứa Triết vì sao bà không lo cho cuộc sống của mình thì Bà nói: *“Tôi không cần lo cho tôi! Ông trời sẽ lo cho tôi!”*. Cả đời bà vì người mà lo nghĩ. Khi bà muốn giúp người, muốn xây bệnh viện thì đều có người đến hỗ trợ bà làm. Tủ lạnh nhà bà luôn có đầy đủ đồ ăn do người khác mang đến. Bà ăn rất ít, mỗi bữa bà chỉ ăn một hộp sữa chua, một trái táo. Bà không có tâm mong cầu. Bà hoàn toàn hy sinh phụng hiến cho người nên cũng có người hy sinh phụng hiến cho bà. Chúng ta vọng tưởng lo nghĩ về mình nên không có thời gian lo nghĩ cho người khác. Đó là chúng ta không hoàn toàn tin nhân quả. Một bữa ăn, một ngụm nước đều do phước báu trong vận mạng chúng ta định.

Phật nói: *“Y báo tùy theo chánh báo mà chuyển”*. “Y báo” là hoàn cảnh bên ngoài như cơm gạo, áo tiền, nhà ở. “Chánh báo” là nội tâm chúng ta. Nội tâm chúng ta hoàn toàn vì người mà lo nghĩ thì sẽ có người vì chúng ta lo nghĩ. Phật Bồ Tát sẽ vì ta lo nghĩ. Chúng ta hiểu rõ được luật Nhân Quả, chúng ta tạo nhân tốt nhất định nhận quả tốt.

Ngày trước, khi tôi đi còn học, tôi xin ở nhờ trong một chiếc am. Mỗi lần trời mưa thì nước ngập lên cao nên tôi phải lên bàn ngủ. Sáng hôm sau nước rút thì tôi phải dọn bùn đất dưới sàn.. Tôi nấu ăn bằng cặp lồng nhôm. Trời mưa thì éch, rấn chui vào nhà. Tôi đã trải qua cảnh màn trời chiếu đất như vậy! Em trai tôi không hiểu vì sao tôi phải sống khổ như vậy vì ở quê tôi có rất nhiều ruộng đất. Tôi luôn có hoài bão mong làm được điều gì đó lớn lao. Nếu tôi muốn an hưởng cuộc sống thì tôi đã về quê lấy vợ. Chúng ta muốn có thành tựu thì chúng ta phải nỗ lực!

Các bậc tiền nhân đã làm ra biểu pháp cho chúng ta. Một đời Hòa Thượng vì người lo nghĩ, Ngài không có quyền sở hữu mà chỉ có quyền sử dụng. Chúng ta tường tận, hiểu rõ nhân quả thì chúng ta sẽ tin sâu và làm theo. Bà Hứa Triết không chồng, không con, không tài sản nhưng bà được coi như quốc bảo của Singapore.

Hòa Thượng nói: *“Thế gian này không ai có thể chiếm được tiện nghi của ai, không ai bị thiệt thòi. Tất cả đều là nhân trước quả sau”*. Người khác lấy được của chúng ta là vì chúng ta đã nợ họ. Đời này chúng ta không nợ nhưng nhiều đời trước chúng ta đã nợ họ. Sáng sớm, chúng ta dắt xe ra ngoài đường mà bị người khác mắng thì đó cũng là do nhân duyên. Chúng ta không thể chiếm được phước báu của người nếu chúng ta chiếm được thì đời này chúng ta không trả, đời sau chúng ta phải trả. Nợ tiền trả bằng tiền. Nợ mạng phải trả

bằng mạng. Trong gia đình nhiều đôi vợ chồng rất thương yêu nhau nhưng nhiều đôi luôn cãi nhau. Tất cả là nhân trước quả sau!

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta đừng bao giờ có ý định chiếm tiện nghi của người. Chúng ta cũng đừng nghĩ rằng chúng ta đang bị thiệt thòi. Tất cả là nhân trước quả sau. Nếu chúng ta hiểu rõ đạo lý này thì chúng ta bị người khác gạt tiền, chúng ta cũng không có một chút khó chịu nào! Hiện tại, chúng ta không có thần thông để nhìn thấy những điều đã xảy ra trước đây nhưng chúng ta rõ ràng, tường tận tất cả đều là “Nhân trước quả sau”.*** Chúng ta tưởng rằng chúng ta có thể chiếm tiện nghi của người nhưng thật ra chúng ta đang vay nóng. Chúng ta vay nóng thì có thể phải trả nóng. Đây là rõ ràng tường tận, không mê mờ đối với nhân quả.

Hòa Thượng nói: ***“Nếu chúng ta bị gạt thì có thể có hai khả năng. Khả năng thứ nhất là trong quá khứ chúng ta từng gạt họ nên đời này chúng ta bị họ gạt. Chúng ta đã trả xong món nợ này. Chúng ta vui vẻ, hoan hỷ mà trả. Khả năng thứ hai là trong đời quá khứ chúng ta không gạt họ nhưng đời này họ đến gạt chúng ta vậy thì cũng không có vấn đề gì! Họ vay thì họ phải trả. Đời này họ không trả thì đời sau họ phải trả. Chúng ta không có gì phải buồn! Chúng ta phải hiểu rõ, tường tận, đạo lý nhân quả. Chúng ta hiểu thông rồi thì ngay trong đời sống này chúng ta tự tại, an vui. Chúng ta không bao giờ bị thiệt thòi!”.***

Có những người cảm thấy họ rất thiệt thòi, oan ức nhưng tất cả đều là nhân trước quả sau. Hòa Thượng nói: ***“Nhân quả thông ba đời. Đời quá khứ, hiện tại và vị lai. Quá khứ tạo thì hiện tại nhận. Hiện tại chúng ta tạo thì tương lai chúng ta nhận”.***

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!